

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/30500 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 16 september 2008 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 september 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 september 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

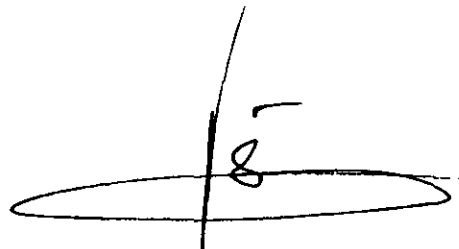
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 oktober 2008

345.

Verzonden: 2 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line crossing it near the center, and a small loop at the end of the vertical line.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

101
e

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door M.J.M. van Tooren
Telefoon 0800-8844
Fax 020-5596270
V-nummer / Zaak / Zaak - 22/08/2008
Datum 22/08/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

IND lokatie:	0410.24.0294
Dossiernr:	
Uitd ontvangstdatum:	
Bijzaken:	
IND ontvangstdatum:	25 AUG. 2008
Registreer naam:	
Indicatie:	
Investerings:	
controle:	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Marcellus Johannes Maria van Tooren, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Onbekend
Nationaliteit(en) : Staatloos
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 22/08/2008
Tijd : 12:25 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
M.J.M. van Tooren

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 08/30500

V-nr.:

inzake: geboren op van onbekende nationaliteit,
verblijvende in het detentiecentrum te Alphen aan den Rijn, eiser,
gemachtigde: mr. E. Stap, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. I.M. Bijvank, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 22 augustus 2008 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 22 augustus 2008 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 2 september 2008. Eiser is daar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig M.L. Selmi, tolk in de Arabische taal.

De rechtbank heeft op 4 september het onderzoek heropend vanwege ontbrekende informatie in het dossier. Bij faxbericht van 5 september 2008 heeft verweerder gereageerd op het verzoek om aanvullende informatie. De gemachtigde van eiser heeft hierop gereageerd bij faxbericht van 8 september 2008. Verweerder en eiser hebben daarbij tevens toestemming verleend om de zaak zonder nadere zitting af te doen.

De rechtbank heeft het onderzoek op 9 september 2007 gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

Eiser heeft de gronden van de oplegging van de bewaring niet bestreden.

De bewaring dient te worden opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting. Verweerder wil ten onrechte een aanvraag voor de afgifte van een laissez passer (lp) indienen bij Egypte. Eisers Egyptische nationaliteit staat immers niet vast. Eiser is in het verleden tweemaal gepresenteerd bij de Egyptische autoriteiten, maar dat heeft niet geresulteerd in de afgifte van een lp. Eiser betwist dat de

AWB 08/30500 in de zaak

Egyptische autoriteiten een nationaliteitsverklaring ten aanzien van hem hebben afgegeven. De mondelinge verklaring van de Egyptische consul aan de vreemdelingenpolitie dat een nationaliteitsverklaring is afgegeven, is niet te verifiëren.

Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

Eiser is rechtmatig in bewaring gesteld; eiser heeft de gronden van de bewaring niet bestreden. Verweerder zal een lp-traject opstarten bij de autoriteiten van Egypte. Eiser is in het verleden tweemaal eerder gepresenteerd bij de Egyptische autoriteiten en eenmaal (telefonisch) bij de Palestijnse autoriteiten. De taalanalyse die in het verleden heeft plaatsgevonden heeft uitgewezen dat eiser afkomstig is uit Egypte. Bovendien heeft de consul van Egypte op 22 maart 2005 telefonisch meegedeeld dat de Egyptische autoriteiten overtuigd zijn van eisers Egyptische nationaliteit. Echter de door eiser opgegeven personalia konden niet worden getraceerd. Verder zal verweerder mogelijk een traject opstarten bij de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) om de vreemdeling met behulp van een EU-document uit te zetten.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

De rechtbank stelt vast dat de rechtmatigheid van de oplegging en voortduring van de vreemdelingenbewaring door eiser niet is betwist.

De rechtbank volgt eiser niet in diens stelling dat de bewaring dient te worden opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting. Daarbij heeft de rechtbank van belang geacht dat verweerder een lp-traject zal opstarten bij Egypte vanwege de uitkomst van de taalanalyse en de telefonische mededeling van de Egyptische autoriteiten dat zij overtuigd zijn van eisers Egyptische nationaliteit hoewel de door eiser opgegeven personalia niet konden worden getraceerd. Dit zouden aanwijzingen kunnen zijn dat eiser uit Egypte afkomstig is. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder vooralsnog in de gelegenheid dient te worden gesteld om het lp-traject bij Egypte op te starten, danwel het resultaat van een mogelijk op te starten traject bij DT&V af te wachten. Het feit dat de mededeling van de consul van Egypte niet op schrift is gesteld doet hier niet aan af. De rechtbank heeft hierbij ook betrokken dat eiser in het geheel geen aanknopingspunten heeft verschaft over zijn identiteit en nationaliteit. Ten slotte acht de rechtbank van belang dat verweerder ter zitting heeft verklaard dat eiser, hoewel hij heeft verklaard dat hij Palestijn is, niet over basale kennis van dat land beschikt.

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Het beroep wordt ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

AWB 08/30500 in de zaak

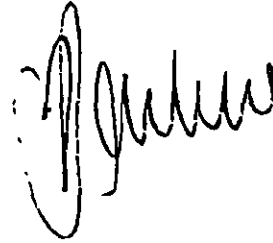
3

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J. Jonkers, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. E.E. van Wiggen - van der Hoek, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 16 september 2008.

Afschrift verzonden op:

16 SEP. 2008

Conc.: EW
Coll: YvV
D: C

**Kopie conform de griffier
van de Rechtbank Amsterdam**

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

MR E. STAP
ADVOCaat & PROCUREUR

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC Den Haag

inzake : M.A.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 SEP. 2008	
BEHANDELD: D:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

geboren op van gestelde
 statenloos Palestijnse nationaliteit, hierna te noemen
 appellant, te dezer zake domicilie kiezende te (1019 HD)
 Amsterdam aan de Veembroederhof 111 ten kantore van de advocaat
 en procureur mr. E. Stap die door hem bepaaldelijk is
 gevolmachtigd onderhavig hoger beroepschrift in te dienen.

komt bij deze in hoger beroep tegen de uitspraak van de
 rechtbank te Den Haag, nevenzittingsplaats Amsterdam, d.d. 16
 september 2008, met procedurenummer **AWB 08/30500**, om het beroep
 tegen de maatregel van bewaring o.g.v. artikel 59 van de
 Vreemdelingenwet toegepast ten aanzien van appellant ongegrond
 te verklaren en waarbij het verzoek om schadevergoeding is
 afgewezen;

Een kopie van deze beslissing wordt hierbij overgelegd (**pro-
 ductie 1**);

Appellant wordt door deze beslissing rechtstreeks in zijn
 belangen getroffen;

Appellant doet zijn hoger beroepschrift steunen op de
 navolgende gronden.

Grief I.

Aan appellant is op 22 augustus 2008 de maatregel van bewaring
 ex art. 59, lid 1, onder a van de Vw. opgelegd. Op 22 augustus
 2008 is namens appellant tegen deze maatregel beroep ingesteld.
 De rechtbank heeft het beroep ongegrond verklaard.

Appellant is van mening dat deze beslissing onjuist is.
 Appellant acht met name de overweging van de rechtbank in de
 bestreden uitspraak, dat de stelling van appellant, dat, wegens
 gebrek aan zicht op diens uitzetting, de bewaring van appellant
 opgeheven dient te worden niet wordt gevolgd, onjuist.

MR E. STAP
ADVOCaat & PROCUREUR

Appellant verwijst naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 29 januari 2007, 200609426/1, waarin is overwogen dat indien een eerdere bewaring is opgeheven wegens gebrek aan zicht op uitzetting, de rechtbank bij een volgende inbewaringstelling dient te onderzoeken of sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat zulk zicht op uitzetting thans niet ontbreekt, maar dat voor een dergelijk onderzoek echter geen aanleiding bestaat indien sinds van de opheffing van de vorige bewaring een zodanig lange periode is verstreken dat, behoudens bijzondere omstandigheden, van een voor de beoordeling van het zicht op uitzetting relevante samenhang met de reden van de opheffing van de eerdere maatregel geen sprake meer is.

Appellant is reeds 2x eerder in vreemdelingenbewaring gesteld. Deze inbewaringstellingen zijn feitelijk opgeheven wegens gebrek aan zicht op uitzetting van appellant. De laatste maal is de bewaring van appellant opgeheven op 27 maart 2008.

Binnen 1 jaar na deze opheffing is appellant opnieuw in vreemdelingenbewaring gesteld, namelijk op 2 augustus 2008, derhalve 5 maanden na de opheffing van de vorige bewaring. Niet is sprake van een zodanig lange periode als hiervoor is bedoeld.

Appellant is van mening dat de rechtbank niet of niet voldoende heeft onderzocht of sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden.

Grief II

Mocht de rechtbank wel of wel in voldoende mate hebben onderzocht of sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden, dan stelt appellant zich op het standpunt dat er zich geen of niet voldoende nieuwe feiten en omstandigheden hebben voorgedaan waaruit blijkt dat zicht op uitzetting van appellant thans niet ontbreekt.

Appellant is 2x gepresenteerd bij de Egyptische autoriteiten. Deze presentaties hebben niet geleid tot de afgifte van een LP ten behoeve van appellant. Geïntimeerde heeft gesteld dat de Egyptische autoriteiten zouden hebben verklaard dat ten behoeve van appellant wel een nationaliteitsverklaring is afgegeven. Appellant betwist dat hiervan sprake is, nu deze stelling niet met bescheiden is onderbouwd. Derhalve staat in het geheel niet vast dat appellant de Egyptische nationaliteit heeft, terwijl thans geen nieuwe feiten en omstandigheden aanwezig zijn die de huidige inbewaringstelling van appellant en/of de voortdurende hiervan rechtvaardigen.

Eventuele aanwijzingen dat appellant de Egyptische nationaliteit heeft, bestonden al ten tijde van de vorige inbewaringstelling van appellant. Desondanks is geen LP afgegeven. Niet valt in te zien waarom thans wel een LP ten behoeve van appellant zal worden verstrekt.

MR E. STAP
ADVOCAAT & PROCUREUR

Vooralsnog bestaat geen reëel perspectief op de uitzetting van appelllant. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat deze grieven van appelllant geen doel treffen.

De rechtbank had op grond van het vorenstaande niet tot de bestreden uitspraak mogen komen. De toepassing van de vrijheidsbenemende maatregel is in strijd met artikel 59, eerste lid, van de Vw. Het beroep van appelllant, eiser in eerste aanleg, had gegrond verklaard dienen te worden en de opheffing van appelllant had bevolen dienen te worden en aan appelllant had een schadevergoeding dienen te worden toegekend.

Redenen waarom:

Appelllant zich tot Uw College wendt met het verzoek om eerdergenoemde uitspraak te vernietigen en te bepalen dat het eerste beroep van appelllant alsnog gegrond zal worden verklaard, de bewaring van appelllant zal worden opgeheven en tevens te bepalen dat aan appelllant een schadevergoeding zal worden toegekend, althans een zodanige beslissing te nemen als Uw College zal vermenen te behoren.

Amsterdam, 16 september 2008

Gemachtigde

productie 1